

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

27 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:
Președinte – Nicolae Gordilă,
Judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,
examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Sîngerei din 16 decembrie 2014, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, declarat de inculpatul

Cazacu Sergiu Ion, născut la 24 martie 1977, locuitor al s. Cubolta r-nul Sîngerei.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 06.10.2014 pînă la 16.12.2014;*
2. *Instanța de apel de la 23.01.2015 pînă la 25.11.2015;*
3. *Instanța de recurs de la 01.03.2016 pînă la 27.04.2016.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului ordinar în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Sîngerei din 16 decembrie 2014, cauza fiind judecată în procedura prevăzută de art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, Cazacu Sergiu a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, cu pedeapsă sub formă de 140 ore de muncă neremunerată în folosul comunității.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța de fond a constatat că, Cazacu Sergiu, la data de 28.07.2014, aproximativ la ora 23:00, contrar prevederilor pct. 10.2 și pct. 14 lit. a) al RCR aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.357 din 13.05.2009, care prevede, că persoana care conduce un auto-vehicul trebuie să posede și la cererea lucrătorului de poliție, polițistului de frontieră, ofițerului echipei mobile a Serviciului Vamal, este obligat să îmîneze pentru control permisul de conducere perfectat pe numele său, valabil pentru categoria (subcategoria) din care face parte auto-vehiculul condus, conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, conducea automobilul de serviciu de model „Vaz 21070”, cu n/î MAI 2144, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, pe traseul R 13 Bălți-Șoldănești-Rîbnița și la km. 13, a ieșit pe banda de circulație de sens opus și a tamponat automobilul „Opel Vectra” cu n/î SR BM 120. Deoarece existau bănuieli rezonabile cu privire la aflarea lui Cazacu Sergiu în stare de ebrietate alcoolică (mirosul de alcool instabilitatea pozei, dereglarea mersului), i s-a cerut de a fi supus testării alcoolscopice, dar Cazacu Sergiu a refuzat. Ulterior, conducătorul auto a fost supus examenului medical pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei în cadrul IMPS „Spitalul raional Sîngerei” cu prelevarea probelor biologice. Conform procesului-verbal nr. 215 din 29.07.2014, Cazacu Sergiu se afla în stare de ebrietate cu grad avansat, concentrația alcool în sînge fiind de 2,16 mg/l.

3. Nefiind de acord cu sentința primei instanțe, inculpatul Cazacu Sergiu a atacat cu apel, prin care a solicitat casare acesteia, pronunțînd o hotărîre cu aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal. Apelantul nu a invocat careva motive în apelul său.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, a fost respins ca nefondat apelul inculpatului Cazacu Sergiu, cu menținerea sentinței.

4.1. Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, starea de fapt reținută și de drept apreciată, concordă cu probele administrate și examinate în ședința de judecată, prima instanță just încadrând acțiunile inculpatului Cazacu Sergiu în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care nu deține permis de conducere sau care este privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.*

Mai mult ca atât, în cadrul examinării cauzei în ordine de apel nu au fost constatate careva erori procesuale, pedeapsa aplicată inculpatului corespunde limitelor prevăzute de lege, iar în apelul declarat, apelantul nu a indicat careva motive care ar putea servi drept temei pentru casarea unei sentințe legale și întemeiate.

Ținând seama de circumstanțele atenuante în prezenta cauză și de faptul că legea penală nu urmărește scopul de a cauza suferințe fizice sau de a leza demnitatea omului, de persoana lui Cazacu Sergiu care anterior nu a fost în conflict cu legea penală, se caracterizează pozitiv la locul de trai, are un copil minor la întreținere, instanța de fond corect a ajuns la concluzia, că în privința inculpatului Cazacu Sergiu urmează a fi aplicată pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, ținând totodată seama și de prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

La numirea mărimii și formei pedepsei în privința inculpatului Cazacu Sergiu, prima instanță a ținut seama de art. 61,75 Cod penal, care prevede aplicarea pedepsei penale, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, ce țin de gravitatea faptei penale, urmările prejudiciabile, motivul săvârșirii infracțiunii, persoana inculpatului, atitudinea societății față de pedeapsa penală, ce urmează a fi stabilită inculpatului pentru fapta săvârșită, ajungând la concluzia, că corectarea și reeducarea lui Cazacu Sergiu este posibilă numai cu aplicarea unei pedepse sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității, acesta acceptând executarea unei asemenea pedepse în ședința judiciară a instanței de fond.

5. Nefiind de acord cu hotărârile pronunțate mai sus, inculpatul Cazacu Sergiu, fără a face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, declară recurs ordinar, prin care solicită casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care inculpatului Cazacu Sergiu să-i fie aplicate prevederile art. 55 Cod penal. Recurentul invocă dezacordul cu hotărârile menționate motivând că, în speță sunt prezente toate condițiile pentru aplicarea prevederilor art. 55 Cod penal, or, cauza a fost judecată în procedură simplificată, se caracterizează pozitiv, este angajat în câmpul muncii, a recunoscut vina pe deplin înțelegând pericol creat sănătății și societății.

5.1. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat de inculpatul Cazacu Sergiu, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece instanța de apel s-a condus de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute de art. 75 Cod penal, iar careva circumstanțe care ar favoriza aplicarea față de acesta a prevederilor art. 55 Cod penal, n-au fost stabilite.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție decide inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Recurentul, în recursul declarat nu face trimitere la prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul recursului se subînțelege că se referă la pct.10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, și anume că, pedeapsa a fost individualizată contrar prevederilor legale.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală, potrivit art. 61 Cod penal, este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului, care are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea acestuia, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni din partea inculpatului, cât și a altor persoane. Or, ca măsură de constrângere, pedeapsa are pe lângă scopul său represiv și o finalitate de exemplaritate, în ce privește comportamentul făptuitorului.

Pe de altă parte, pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizată în așa fel, încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Chestiunea de individualizare a pedepsei este un proces obiectiv, de evaluare a tuturor elementelor circumscrise faptei și autorului, având ca finalitate stabilirea unei pedepse în limitele prevăzute de lege.

Colegiul menționează că, reieșind din criteriile generale de individualizare a pedepsei prevăzute la art. 75 Cod penal, instanța de judecată îi stabilește persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în articolul corespunzător din partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a acestuia.

Din decizia instanței de apel se constată că, la stabilirea și aplicarea pedepsei, instanța a avut în vedere scopul și criteriile de individualizare a acesteia, prevăzute de art.61, 75 Cod penal.

Colegiul reiterează faptul că, în speță, judecarea cauzei penale a avut loc pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, în conformitate și cu respectarea prevederilor art. 364¹ Cod de procedură penală, și potrivit alin. (8) al acestui articol, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Instanța de recurs remarcă că, sancțiunea art. 264¹ alin. (4) Cod penal, prevede muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 de ore, iar conform prevederilor art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, pedeapsa redusă este de la 133 la 160 de ore.

Având în vedere cumulul de împrejurări, Colegiul penal conchide că, pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității aplicată inculpatului de către instanța de fond, menținută de instanța apel, este stabilită corespunzător gravității faptei, în raport cu pericolul social, atitudinea inculpatului față de cele comise, precum și luând în considerație circumstanțe stabilite.

Conform prevederilor art. 55 Cod penal, persoana care a săvârșit pentru prima dată o infracțiune ușoară sau mai puțin gravă poate fi liberată de răspundere penală și trasă la răspundere contravențională în cazurile în care și-a recunoscut vina, a reparat prejudiciul cauzat prin infracțiune și s-a constatat că corectarea lui este posibilă fără a fi supusă răspunderii penale.

Din cele expuse Colegiul penal reține că, aplicarea acestor prevederi legale este un drept al instanței, dar nu este obligație de a aplica norma dată, pe care instanța o aplică în dependență de circumstanțele cauzei și reieșind din propria convingere că, corectarea persoanei este posibilă fără a fi supusă pedepsei penale.

Totodată, Colegiul penal conchide că, în speță instanțele nu au constatat temeiuri pentru aplicarea art. 55 din Codul penal.

În consecință, Colegiul reține că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului.

Astfel, careva erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărîrea atacată este legală și întemeiată, iar recursul ordinar urmează a fi declarat inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de către inculpatul **Cazacu Sergiu Ion**, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 25 noiembrie 2015, în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la **18 mai 2016**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan